

ΕΚΚΛΗΣΙΟΛΟΓΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Η ΑΝΑΙΡΕΣΙΣ ΤΟΥ ΨΕΥΔΟΥΣ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝΤΟΣ ΤΟΥ 1929

Εδομεν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον (σελ. 20) τὸ ἀνακοινωθὲν τῆς «Ἱερᾶς Συνόδου» σχετικῶς μὲ τὴν διαμαρτυρὰ τῶν τριῶν Μητροπολιτῶν Εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον, καίτοι ἅπαντα τὰ ἀφορῶντα τὰς Πανορθόδοξους Συνόδους ἐπὶ Ἱερεμίου τοῦ Τρανοῦ ἐξετέθησαν εἰς τὸ τεῦχος τοῦ Κ.Γ.Ο μηνὸς Ὀκτωβρίου 1978, παραθέτομεν ἐνταῦθα ἐμπεριστατωμένην ἀναίρεσιν ἣτις ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν Ἑφημερίδα ΣΚΡΙΠ τὴν 11 Αὐγούστου 1929.

«... Ἡμεῖς οἱ Ἁγιορεῖται, μὴ δυνάμενοι νὰ δεχθῶμεν τὴν ἐπιρωπιθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν ἕβρον καὶ συκοφαντίαν κατὰ τῶν ἀφοσιωμένων καὶ ἀγρυπνῶν φρουρῶν τοῦ πατροπαράδοτου καὶ Ἱεροῦ καθεστώτος, χάριν αὐτῆς τῆς ἀληθείας καὶ πρὸς διαφωτισμὸν τοῦ εὐσεβοῦς ἑλληνικοῦ λαοῦ, προβαίνομεν εἰς τὴν σύντομον ἐν τῷ παρόντι ἀνασκευὴν τοῦ ἀνακοινωθέντος τούτου, τὸ ὁποῖον διακρίνει ἱστορικὴ ἀνακρίβεια, δόλος, ἐπιπολαιότης, καὶ ἀμάθεια ἐκ μέρους τῶν θεωρουμένων ὡς Ἱστορικῶν Μητροπολιτῶν, καὶ τὸ ὁποῖον ἔχομεν πεποιθήσιν ὅτι ἐκ πλάνης καὶ καλῆς πίστews, πεισθέντες εἰς ψευδεῖς πληροφορίας καὶ βεβαιώσεις, ὑπέγραψαν οἱ πλείστοι τῶν Μητροπολιτῶν.

ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΝ. Δὲν εἶναι ἀκριβες ὅτι τὸ ἐν τῷ ἀνακοινωθέντι ἀναγραφόμενον καὶ ὡς ἐπίνοια τῶν Ἀγιορεϊτῶν χαρακτηριζόμενον Σιγγίλιον ἐπὶ Ἱερεμίου τοῦ Τρανοῦ ἐξεδόθη ἐν τῇ Μεγ. Συνόδῳ τοῦ 1593. Διότι τοῦτο ἐξεδόθη κατόπιν τῆς Συνοδικτῆς διασκέψεως τῶν Ὁρθοδ. Πατριαρχῶν ἐν ἔτει 1583, ἴτοι κατὰ δέκα ὁλόκληρα ἔτη ἐνωρίτερον τῆς συνόδου, εἰς τὴν ὁποίαν σκοπίμως καὶ πρὸς παραπλάνησιν κλήρου καὶ λαοῦ καὶ διαστροφὴν τῆς ἀληθείας ἠθέλησε ν' ἀποδώσῃ τοῦτο ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν.

Τὴν χρονολογίαν ταύτην, ἥτοι 1583 Ἱ.δ. δικτῶν, ἰδ' Ὀνομβρίου κ' φέρει ἐν τῷ τέλει αὐτοῦ τὸ Σιγγίλιον μετὰ τῶν κάτωθι ὑπογραφῶν Ἱερεμίας Οἰκουμ. Πα

τριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, Σίλβεστρος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας, Σωφρόνιος Ἱεροσολύμων καὶ ἅπαντες οἱ λοιποὶ ἀρχιερεῖς, ὡς βλέπει τις εἰς τὸν χειρόγραφον κώδικα ὑπ' ἀριθ. 772 Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίου Παντελεήμονος.

Ἐπίσης τὸ Σιγγίλιον τοῦτο, ἐν τῷ ὁποίῳ περιέχεται ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ τὸ ἀνάθημα τῆς Ὁρθοδοξίας κατὰ τοῦ Παπικοῦ Καλενδαρίου (Ἡμερολογίου) καὶ νέου Πασχαλίου, ὑπάρχει ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 285 χειρογράφῳ κώδικι τοῦ κελλίου «ὁ Ἀκάθιστος Ὑμνος» τῆς Ἱερᾶς Σκητῆς Κανσκαλυθῆσαν Ἀγίου Ὁρους.

Ἀλλὰ τὸ αὐτὸ Σιγγίλιον τοῦ ἔτους 1583 ὡς καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς Συνόδου τοῦ 1593 ἐδημοσιεύθησαν ὁλόκληρα εἰς τὸ Περιοδικὸν «Ρουμανικὴ Ἐκκλησία» ἐν Βουκουρεστίῳ καὶ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 12 φύλλῳ τοῦ ἔτους 1881.

Ἡ δημοσίευσίς τοῦ σπουδαιότητος τοῦ Σιγγιλίου ἐν Ρουμανίᾳ ὀφείλεται εἰς τὸν πολὺν ἀρχιμανδρίτην Ρωσσοῦν Πορφύριον Οὐσπενσκιν, ἀντιγράφαντα ἐκ τῆς μεγάλῃς βιβλιοθήκης τοῦ ὁρους Σινᾶ, ἐνθα ἀπόκειται ἐν χειρογράφῳ Κώδικι τὸ ὡς κάρφος ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τῶν καινοτόμων ἀρχιερέων ὑφιστάμενον ἐπίσημον Ἐκκλησιαστικὸν ἔγγραφο, τὸ Σιγγίλιον τοῦτο.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ. Δὲν εἶναι ἀληθὲς τὸ λε

γόμενον ἐν τῷ ἀνακοινωθέντι ὅτι δὲν κατεδικάσθη ἡ εἰσαγωγή τοῦ Γρηγοριανοῦ Ἡμερολογίου εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ὡς ἐπίσης ἀναληθὲς τὸ δικολαβικὸν ἐπιχείρημα, ὅτι δὲν ἀπεκρούσθη οἰαδήποτε τροποποίησις τοῦ Ἰουλιανοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὁρθοδόξου ἡμερολογίου, καθόσον πᾶσα διόρθωσις τοῦ Ἰουλιανοῦ εἶναι ἀποδοχὴ τοῦ Γρηγοριανοῦ, ὡς παρατηρεῖ τις σήμερον· διὰ τὸ ὅποιον καὶ διαμαρτυρούμενοι μετὰ τὴν δύνανται τῆς ψυχῆς μας, βροντοφωνοῦμεν ὅτι ὁ κ. Χρυσόστομος Παπαδόπουλος καὶ οἱ λοιποὶ ἐν γνώσει συνυπογράψαντες τὸ ἀντορθόδοξον ἀνακοινωθὲν εἶναι ἐχθροὶ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, διότι καὶ κατεδικάσθη τὸ Γρηγοριανὸν καὶ ἡ διόρθωσις τοῦ Ἰουλιανοῦ ἀπεκρούσθη, τὴν ὁποίαν διόρθωσιν ὑπεστήριζον τινὲς ἐξωμόται ἐν τῷ παρελθόντι, ὡς ἀποτελοῦσαν κατὰ τὸν ἱστορικὸν Δοσίθεον τὴν «αἵρεσιν τοῦ νέου Καλενδαρίου».

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ

Τὸ τοιοῦτον, ὅτι δηλαδὴ κατεδικάσθη τὸ Παπικὸν Ἡμερολόγιον, κατηγορηματικῶς βεβαιῶ ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία.

«Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία —λέγει ἡ Ἱστορία τοῦ Μελετίου τοῦ 16ου αἰῶνος— ἐπὶ Πατριάρχου Ἱερεμίου τοῦ Β' συγκληθείσης ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ τὸ ἔτος 1583 Μεγάλῃ Συνόδῳ συγκαλεμένης ἀπὸ Πατριάρχας καὶ Ἐπισκόπους, παρόντος καὶ τοῦ Σιλβέστρου Ἀλεξανδρείας, κατεδίκασε τὸ τροποποιηθὲν νέον Ἡμερολόγιον τοῦ Πάπα Γρηγορίου Ρ' καὶ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ τὸ ἐδέχθη καθὼς ἤτησαν οἱ Λατῖνοι» (βλέπε ἱστορίαν Μελετίου 16ου αἰῶνος καὶ Ἐκκλησιαστικὴν Ἱστορίαν Βαφείδου Τόμος Γ' σελ. 125).

Ὁ Δοσίθεος ἐν τῷ Τόμῳ τῆς Ἀγάπης σελ. 538 ὡς καὶ ἐν τῇ Δωδεκαβίβλῳ, ὅχι μόνον ἀναφέρει τὸ γεγονός, ἀλλὰ καὶ ἐπίσημα τῶν Πατριαρχείων σφαιρικὰ ἔγγραφα δημοσιεύει.

Ὁ διακεκομμένος ἐκκλησιαστικὸς ἱστορικὸς Μητροπολίτης Φιλάρετος Βαφεί-

δης ἀναφέρει τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Ἱερεμίου τοῦ Β' πρὸς τὸν Δόγην τῆς Ἑνετίας Ν. Δαπόντε ἐν ἔτει 1583, ἐν ᾗ καταδικάζεται ἡ διόρθωσις τοῦ Ἰουλιανοῦ Ἡμερολογίου, ὡς ἐπίσης καὶ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ ἰδίου Μεγάλου Πατριάρχου, ὡς καὶ τοῦ Σιλβέστρου Ἀλεξανδρείας προσθίεται:

«Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ἐγγράφη συνεπείᾳ τῆς κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο συγκροτηθείσης ἐν Κων)πόλει Συνόδου, ἣτις κυρίως καταδικάζει τὸ Γρηγοριανὸν Ἡμερολόγιον».

Καὶ προχωρῶν ὁ αὐτὸς ἱστορικὸς λέγει: «Ὁμοίως κατὰ τὸ 1587 συνεκροτήθη Σύνοδος ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐν ᾗ παρόντων Ἱερεμίου τοῦ Β', Μελετίου τοῦ Πηγᾶ καὶ τοῦ Ἱεροσολύμων Σωφρονίου κατεκρίθη τὸ ἡμερολόγιον ἡ διόρθωσις ὡς ἐπισηφαλὴς καὶ οὐκ ἀναγκαία, πρὸξενος δὲ μᾶλλον πολλῶν κινδύνων». (Τόμος Γ' σελ. 125).

ΕΚ ΤΩΝ ΛΟΓΩΝ ΣΟΥ ΚΡΙΝΩ ΣΕ... ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΕ

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν προκειμένου νὰ ὑπογραφή τὸ ἀνακοινωθὲν τῶν 43 Ἱεραρχῶν, τὸ ὅποιον αὐτὸς συνέταξε, καὶ διὰ νὰ πείσῃ τοὺς Ἱεράρχας νὰ τὸ ὑπογράψουν, εἶπεν εἰς αὐτοὺς ἐν τῇ συνόδῳ τῆς Ἱεραρχίας:

«Σὰς βεβαιῶ ὡς ἱστορικὸς ὅτι δὲν εἶναι ἀληθὴ τὰ περὶ τοῦ Πατριάρχου Ἱερεμίου λεγόμενα ἐν τῷ ἀνακοινωθέντι τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν Κασσανδρείας, Λαυνινοπόλεως καὶ Δημητριάδος».

Ἐν τούτοις αὐτὸς οὗτος ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος Παπαδόπουλος, ὡς καθηγητὴς τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας, ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ περὶ τῆς «Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων» ρητῶς μνημονεύει περὶ τῆς καταδικῆς τοῦ Γρηγοριανοῦ Ἡμερολογίου ὑπὸ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐπὶ Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων, λέγων τὰ ἑξῆς:

«...Ἐνεκα τῆς πάλης αὐτῆς ἐξηγήθεν ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων Σωφρόνιος ὁ Δ' εἰς περιουσίαν τὸ 1584 πρὸς συλλογὴν ἐράνων, μεταβὰς δὲ εἰς Κωνσταντι-

νούπολιν τῷ ἔτει ἐκείνῳ συμμετέσχε τῆς ἐκεῖ συγκροτηθείσης συνοδικῆς διασκέψεως, πρὸς ἀποκήρυξιν τοῦ Γρηγοριανοῦ Ἡμερολογίου, διὰ τοῦ ὁποίου ἐσκόπει ἡ Λατινικὴ Ἐκκλησία νὰ παραπλανήσῃ τοὺς Ὁρθοδόξους. Διότι κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον μεγάλη ὑπῆρξεν ἡ ταραχὴ τῆς καθόλου Ὁρθοδόξης Ἐκκλησίας ἐνεκα τῶν προσηλυτιστικῶν τάσεων τῶν ὁρθοδόξων... Τῆς ἀποφάσεως ταύτης συμμετέσχε διὰ τοῦ Πατριαρχικοῦ κύρους καὶ ὁ Πατριάρχης Σωφρόνιος, ὅστις ἀποφαίνεται ὅτι μετὰ τὴν καταδίκην τοῦ Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου μετέβη εἰς Ἱεροσόλυμα» (Βλέπε Ἱστορίαν Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων Χρ. Παπ. σελ. 482).

Ὁ αὐτὸς δὲ Χρυσόστομος ἐν ἔτει 1918 ἐδημοσίευσεν πραγματείαν του ἐν τῷ «Ἐκκλησιαστικῷ Κήρυκι» Ἀθηνῶν περὶ τοῦ Ἡμερολογίου. Ἐν αὐτῇ σχολιάζων τὴν πρὸς τὸν Δαπόντε τῆς Ἑνετίας ἐπιστολὴν τοῦ Πατριάρχου Ἱερεμίου ἐπιλέγει τὰ ἑξῆς: «Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη τοῦ Πατριάρχου χαρακτηρίζει ὡς ἄριστα τὴν θέσιν, ἣν εὐθὺς κατέλαβεν ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἀπέναντι τῆς Γρηγοριανῆς τροποποιήσεως τοῦ Ἡμερολογίου. Θεωρεῖται αὕτη ὑπ' αὐτῆς (τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας) ὡς μία τῶν πολλῶν καινοτομιῶν τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης παγκόσμιον σκάνδαλον καὶ αὐθαίρετος τῶν ἐκκλησιαστικῶν παραδόσεων καταπάτησις. Ἡ τροποποίησις τοῦ Ἡμερολογίου, κατὰ τὸν Πατριάρχην, δὲν εἶναι ζήτημα μόνον ἀστρονομικόν, ἀλλὰ καὶ ἐκκλησιαστικόν, διότι σχετίζεται πρὸς τὴν ἑορτὴν τοῦ Πάσχα, ὅθεν δὲν ἐδικαιούτο μόνος ὁ Πάπας νὰ τροποποιήσῃ τὸ ἡμερολόγιον, θεωρῶν ἑαυτὸν ὑπέρτερον τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων. Ὡστε ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία δὲν διετέθη εὐμενῶς πρὸς τὴν γενομένην τροποποίησιν τοῦ Ἡμερολογίου» (ἀριθ. 143).

Προχωρῶν δὲ ἐν τῇ αὐτῇ πραγματείᾳ ὁ κ. Χρυσόστομος Παπαδόπουλος λέγει: «ὡ δὲ Ἱερεμίας ἐμέμψατο Γαβριὴλ Σεβύρον, διότι προέδοταί τῃς ἐν τῇ Ἑνετίᾳ Ἑλληνικῆς Κοινότητος ἐπέτρεψεν αὐτῷ νὰ αἰτησῇται παρὰ τοῦ Πατριάρχου τὸ νέον ἡμερολόγιον».

Ἐνῷ δὲ ἐν τῷ ἀνακοινωθέντι ἀρνεῖται ὁ Χρυσόστομος Παπαδόπουλος ὅτι κατὰ τὴν Σύνοδον καὶ τοῦ 1593 ἀπερρίφθη ὑπὸ τῆς Ὁρθοδοξίας ἡ ἀποδοχὴ οἰασοῦ ποτε τροποποιήσεως τοῦ Ὁρθοδόξου Ἡμερολογίου, ἐν τούτοις ὡς ἱστορικὸς ἐν τῇ εἰρημένῃ πραγματείᾳ θεβαίει τὸ ἀληθὲς λέγων: «Ἐπισημότερον ἀπεκρούσθη τὸ Ἡμερολόγιον μετὰ τριετίαν ὑπὸ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει συνελθούσης ἐνδημούσης Συνόδου 1593, ἧς συμμετέσχον ἐκτὸς Ἱερεμίου, Ἀλεξανδρείας Μελέτιος, ἐπέχων τόπον καὶ Ἀντιοχείας, καὶ ὁ Ἱεροσολύμων Σωφρόνιος (1579—1608) καὶ πλείστοι ἀρχιερεῖς Οἰκουμενικοῦ Θρόνου».

Τὸ Γρηγοριανὸν ἐχαρακτηρήσθη ἐν αὐτῇ ὡς νεωτερισμὸς ἀντιβαίνων εἰς Κανόνας καὶ διατάξεις τῆς Ἐκκλησίας».

Πάντες λοιπὸν οἱ ἱστορικοὶ, καὶ αὐτὸς οὗτος ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν, θεβαιούσιν δημοφώνως ὅτι κατεδικάσθη τὸ Γρηγοριανὸν Ἡμερολόγιον καὶ πᾶσα διόρθωσις ἢ τροποποίησις τοῦ Ἰουλιανοῦ. Τὸ δὲ Συγγίλιον τὸ περιέχον τὸ ἀνάθεμα τῶν Ὁρθοδόξων Πατριαρχῶν τῆς Ἀνατολῆς κατὰ τοῦ Παπικοῦ Καλενδαρίου (ἡμερολογίου) καὶ νέον Πασχαλίου εἶναι φυσικὸν ἐπακόλουθον τῆς συνοδικῆς καταδίκης καὶ ἀποκρούσεως τοῦ νέου ἡμερολογίου. Ὡστε ὅλως ἀστήρικτος ἱστορικῶς καὶ αὐθαίρετος καταδείκνυται ἡ γνώμη τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ τῶν συνυπογραφάντων τὸ ἀνακοινωθέν, καθ' ἣν τὸ Συγγίλιον δὲν εἶναι γνήσιον παρὰ νόθον.

Ο Π. ΚΑΡΟΛΙΔΗΣ ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ ΔΙΑ ΤΑ ΑΝΩΤΕΡΩ

Τὴν ὀρθότητα καὶ ἱστορικὴν ἀκρίβειαν τῶν ἀνωτέρω, τὸ ψεῦδες δὲ καὶ ἀνυπόστατον τῶν ἐν τῷ ἀνακοινωθέντι τῆς Ἱεραρχίας ἀναγραφόμενων, τὰ ὁποῖα μόνον ἢ ἀσεβῆς χεὶρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἠδύνατο νὰ γράψῃ, καὶ μόνον ἡ σοφιστικὴ αὐτοῦ διάνοια νὰ ἐφεύρῃ, προσεπιβεβαιώσῃ ὁ σοφὸς καθηγητὴς τῆς Ἱστορίας κ. Παῦλος Καρολίδης, ὅστις ἐν συνεντεύξει του δοθείσῃ εἰς τὸ «Σκρίπτ» τὴν 15ην Αὐγούστου 1929 λέγει τὰ ἑξῆς:

«...Ἀνέγγων τὸ ἄρθρον τοῦτο (τοῦ Μο-
ναχοῦ κ. Ἀρσενίου Κοττέα). Εἶναι ἀλη-
θῶς ἐπιστημονικὴ πραγματεία ἀναιροῦσα
διὰ λόγον ἀληθοῦς καὶ διὰ κειμένων ἀναμι-
φισθητῶν τὰς πλημμελείας τοῦ ἀνακοι-
νωθέντος τῶν 44 ἱεραρχῶν τῆς 5ης Ἰ-
ουλίου 1929, τοῦ δημοσιευθέντος εἰς τὰς
ἐφημερίδας τῆς 6ης Ἰουλίου. Ἀνέγγων
δὲ μετὰ χαρᾶς ὁμοῦ καὶ λύπης τὰ ἐν τῷ
ἄρθρῳ τοῦτο δημοσιευθέντα πρὸς ἀναι-

ρεσιν τῶν οὐχὶ ἀληθῶς γραφέντων κατὰ
τοῦ Ἀγίου Ὁρους. Χαρᾶς μὲν διότι εἶ-
δον ταῦτα εὐστόχως καὶ καλῶς ἀναιροῦ-
μενα, μετὰ λύπης δὲ εἶδον Ἱεραρχίαν ὁ-
λόκληρον, πλὴν τριῶν ἐκλεκτῶν ὄντως Ἱ-
εραρχῶν, συνηγοροῦσαν οὐχὶ ὑπὲρ τῆς ἀ-
ληθείας, καὶ τὴν δόξαν τοῦ ἀνθρώπου
μᾶλλον ἢ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ ἀγαπῶ-
σαν...». (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ,
σελ. 207 - 212).

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΑΙ ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ ΕΙΣΗΓΟΥΝΤΑΙ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΝ ΕΙΣ ΤΟ ΙΟΥΛΙΑΝΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΑΠΕΙΛΟΥΝΤΑΙ ΔΙΑ ΚΑΘΑΙΡΕΣΕΩΣ

Τὴν 11 Ὀκτωβρίου 1933 οἱ Μητροπολῖται Δρυϊνουπόλεως Βασιλείος,
ὁ Δημητριάδος Γερμανός, Κασσανδρείας Εἰρηναῖος καὶ Δράμας Βασιλείος,
ὑπέβαλον πρὸς τὴν Ἱεραρχίαν τὴν κάτωθι γνώμην:

Γνώμη περὶ Ἡμερολογίου

Πρὸς τὴν

Συνεδριάζουσαν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας

Τοῦ Ὁρθόδοξου Ἐπισκόπου ὀφείλον-
τος κατὰ τὸν Ἀπόστολον τῶν ἔθνων νὰ
γίνηται «τὰ πάντα τοῖς πᾶσιν ἵνα πάντως
τινὰς σώσῃ», ἐπειδὴ ἡ ἐκκλησιαστικὴ Οἰ-
κονομία οὐδέποτε καὶ ἐν οὐδεμῇ πεοικτώ-
σει ἀπήρεσε ταῖς τε Οἰκουμενικαῖς καὶ
Τοπικαῖς Συνόδοις καὶ τοῖς Ἀγίοις πα-
τρᾶσιν οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι Μη-
τροπολῖται τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους τῆς
ἀληθοῦς εἰρήνης καὶ τῆς ἐνότητος τοῦ
χριστιανικοῦ πληρώματος προνοοῦμενοι ὑ-
ποδεικνύομεν εὐλαβῶς εἰς τὴν Ἀ-
γίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας
ὡς μόνον τὴν δυνάτην λύσιν
πρὸς ἐπιαναφορὰν τῆς διὰ τῆς ἀντικαν-
ονικῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Νέου Ἡμερολογίου
εἰς τὴν Ὁρθόδοξον ἡμῶν Ἐκκλησίαν δια-
ταραχθείσης ὁμονοίας καὶ ψυχικῆς ἡρε-
μίας τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν λαοῦ, τὴν ἐπι-

σ τ ρ ο φ ῆ ν εἰς τὸ Β α σ ι λ ι -
κὸ ν διὰ τ α γ μ α τ ῆς 18 Ἰ α -
ν ο υ α ρ ῖ ο υ 1923 καθ' ὃ ἡ μὲν πο-
λιτεία δύναται νὰ τηρήσῃ τὸ νέν Ἡμερο-
λόγιον, ἡ δὲ Ὁρθόδοξος Ἑλληνικὴ Ἐκ-
κλησία τὸ πάτριον Ἰουλιανὸν Ἑορτολό-
γιον ἕως οὗ δι' οἰκουμενικῆς Συνόδου
ἢ τοπικῆς μεγάλης ἐν ἣ νὰ ἀντιπο-
σωπεύονται καταλλήλως ἀπασαι αἱ Ὁρ-
θόδοξοι Ἐκκλησίαι μελετηθῇ καὶ εἰσαχθῇ
τὸ ὑπὸ τῆς καθόλου Ὁρθόδοξου Ἐκκλη-
σίας παραδεκτὸν γενησόμενον ἡμερολό-
γιον.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 11 Ὀκτωβρίου 1933

† Ὁ Δρυϊνουπόλεως Βασιλείος
† Ὁ Δημητριάδος Γερμανός
† Ὁ Κασσανδρείας Εἰρηναῖος
† Ὁ Δράμας Βασιλείος

Ἡ ἀπάντησις τὴν ὁποίαν ἔλαβον οἱ ἀνωτέρω διὰ τὴν εὐλαβῶς γενο-
μένην πρότασιν των ἦτο ἡ ἀπειλὴ τῆς καθαιρέσεως (!)

Πρὸς λύσιν ὑπὸ τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων τοῦ ζητήματος ὁ Π. Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἀλ. Γρηγορόπουλος ὑπέβαλε μήνυσιν πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν κατὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν ἔχουσιν οὕτω:

«Ἡ ἡμετέρα Κυβέρνησις, προκειμένου νὰ διευκολύνῃ τὰς ἐμπορικὰς συναλλαγὰς τῶν πολιτῶν τῆς μὲ τὰς εὐρωπαϊκὰς χώρας, ἐχούσας ὡς γνωστὸν διάφορον πολιτικὸν ἡμερολόγιον μὲ ἡμᾶς, συνέστησεν εἰδικὴν ἐπιτροπὴν ἐξ ἀρμοδίων, ἵνα γνωμοδοτήσωσι σχετικῶς.

Πράγματι, ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη, ἀποτελουμένη ἐκ τῶν κ.κ. Γ. Κοφινᾶ, ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, Δ. Αἰγινίτου καθηγητοῦ τῆς Ἀστρονομίας τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, Π. Τσιτσελῆ, νομομαθοῦς, Χρυσόστομου Παπαδοπούλου, ἀρχιμανδρίτου (τοῦ μνηυομένου ἤδη) καὶ Ἀμίλκα Ἀλεβιζάτου, καθηγητοῦ τῆς Θεολογίας τοῦ Πανεπιστημίου, ἀπεφάνθη σχετικῶς καὶ ὑπέβαλε τὴν γνωμοδότησιν τῆς πρὸς τὸ τότε ὑπουργικὸν συμβούλιον, δημοσιευθεῖσαν εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως».

Κατὰ τὴν ἐν λόγω γνωμοδότησιν τῆς, ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη διεπραγματεύθη καὶ τὸ δυνατόν τῆς συμμεταβολῆς πρὸς τὸ πολιτικὸν ἡμερολόγιον τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ τοιούτου (ἐορτολογίου) καὶ μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀνέγραψε καὶ τὰ ἐξῆς: «...Ὁὐδεμία τούτων (τῶν Ἐκκλησιῶν) δύναται νὰ χωρισθῇ τῶν λοιπῶν καὶ ἀποδεχθῇ νέον ἡμερολόγιον χωρὶς νὰ καταστῇ σχισματικὴ ἀπέναντι τῶν ἄλλων. Ὅθεν καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ὅπως μεταβάλῃ τὸ ἐκκλησιαστικὸν ἡμερολόγιον αὐτῆς, εἶναι ἀπαράιτητον καὶ ὀφείλει, ἵνα μὴ ἀποσχισθῇ τῶν λοιπῶν ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, νὰ συνεννοηθῇ προηγουμένως μετὰ τῶν λοιπῶν ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν».

Κατ' ἀκολουθίαν πρὸς τὴν ἄνω γνωμοδοτήσει ἐξεδόθη τὸ ἀπὸ 18 Ἰανουαρίου 1923 Β.Δ. ἐπ' ἐκτὸς νόμου, δημοσιευθὲν τῇ 25ῃ Ἰανουαρίου 1923, εἰς τὸ τεύχος Α' ὑπ' ἀριθ. 24 φύλλον τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως», ὅπερ νομοθετικὸν διάταγμα παρεδέξατο μὲν τὸ Γρη-

γοριανὸν ἡμερολόγιον διὰ τὰς ἐμπορικὰς συναλλαγὰς τῶν πολιτῶν, οὐχ' ἦττον ὁ μὲς διέτηρησεν ἐν ἰσχύϊ τὸ Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον ὅσον ἀφορᾷ ἐν γένει τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὰς σχετικὰς ἐορτάς.

Ἐν τούτοις παρὰ τὴν ἄνω ρητὴν διάταξιν τοῦ νόμου τούτου τοῦ τηροῦντος ἀμείωτον τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ἐορτολόγιον κατὰ τὸ Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον ὁ μνηυόμενος Ἀρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος ἐξέδωκεν ἐγκύκλιον τὸν Μάρτιον τοῦ 1924 διὰ τῆς ὁποίας κατήργησε τὸ ἀπ' αἰῶνων ἰσχύον ἐκκλησιαστικὸν Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον, παρ' ἡμῖν καὶ τῇ λοιπῇ Ἀνατολικῇ Καθολικῇ Ὀρθοδόξῃ Ἐκκλησίᾳ ὑπερβάς οὕτω τὴν ἀρμοδιότητά του καὶ περιφρονήσας τὸν ἄνω νόμον, ὡς καὶ τὸ ἄρθρον 198 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ὧν ἐγένετο ἀνέκρος παραβάτης.

Ἐπειδὴ διὰ τῆς γενόμενης παρανόμου πράξεως τοῦ ἐσχίσσε τὴν Ἐκκλησίαν κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ὁμολογίαν καὶ κατέστη οὕτω ἕνοχος ἐκκλησιαστικοῦ σχίσματος χωρίσας τὸν λαὸν ἐκ δύο θρησκευτικῶν μερίδων.

Ἐπειδὴ σὺν τοῖς ἄνω ἐγένετο ἕνοχος ἀδίκων τραυματισμῶν, φόνων καὶ φυλακίσεων προσώπων ἀθώων. Ἐπειδὴ αἱ μὴ νυόμεναι πράξεις τὸν προβλέπονται καὶ τιμωροῦνται κατὰ τὰ ἄνω ὑπὸ τοῦ Ποινικοῦ Νόμου κλπ.

Διὰ ταῦτα

Μηνύων τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Χρυσόστομον Παπαδόπουλον ἐπὶ ταῖς ἄνω πράξεσιν. Ἐξαιτούμαι τὴν ἐνέργειαν ἀναγκρίσεων καὶ τὴν κατὰ νόμον, τιμωρίαν του.

Μάρτυρας προτείνω, τοὺς Γρηγόριον

Εὐστρατιάδην, Γεώργιον Παράσχον δικηγόρον, Μητροπολίτην Ὑδρας καὶ Σπετσῶν κ. Προκόπιον, Δημήτριον Κυριακόπουλον, ἀξιοματικόν, Ἀθανάσιον Μαντζῶρον, δικηγόρον, Βασίλειον Κηρύκον, κτηματίαν, Ἀλεξ. Κόντον, κτηματίαν, Κωνσταν. Ψάχον, καθηγητὴν, Ἑμμ. Γεδεών, μέγαν διδάσκαλον τῶν Πατριορχειῶν, Δημ. Γούναρην, ἔμπορον, Ἰωάν. Πατσουράκον, καθηγητὴν, Ἰωάν. Κωνσταντίνου, χρηματιστὴν, Παν. Κουτρέλην, καθηγητὴν καὶ Χρ. Παπανικολάου,

κτηματίαν».

Ἄλλ' ἡ μήνυσις αὕτη δὲν ἐξειδικάσθη δι' εὐνοήτους λόγους καὶ οἱ παλαιοσημερολογῖται καταδιώκονται δυστυχῶς ὡς παρανομοῦντες ἐνῷ ἐνεργοῦσι καὶ πολιτεῦνται ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν νόμων καὶ τῶν παραδόσεων.

(Συνεχίζεται)

Διόρθωσις: Εἰς τὸ προηγούμενον τεῦχος (σελ. 15) καὶ εἰς τὸν 6' στίχον τῆς ὑποσημειώσεως ἡ χρονολογία 1928 διορθοῦται εἰς τὸ ὁρθὸν 1926.

Δὲν εἶναι φοβερόν νὰ πέσης. Φοβερό εἶναι τὸ νὰ παραμένης στὴν πτώση.

Δὲν εἶναι φοβερό, Θεόδωρε, λέγει ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος, ὁ παλαί-
οτῆς νὰ πέση. Φοβερό εἶναι νὰ μένῃ στὴν πτῶσι του. Οὔτε εἶναι δύσκολο
ὁ πολεμιστὴς νὰ τραυματισθῇ. Τὸ κακὸ εἶναι μετὰ τὸν τραυματισμὸ νὰ
απογοητευθῇ καὶ νὰ παραμελήσῃ τὸ τραῦμα... Πόσοι ἀθλῆται ὕστερα ἀπὸ
πολλὰς ἀποτυχίαι ἀναδείχθησαν νικηταί. Ἔτσι καὶ τώρα... Οὔτε κὰν πρέ-
πει νὰ θεωρήσῃς ντροπὴ τὴν προσωρινὴν σου αὐτὴ πληγὴ... Δὲν ὀνειδί-
ζεις ποτὲ τὸν στρατιώτη, ποῦ γυρίζει τραυματισμένος ἀπὸ τὸν πόλεμον.
Ντροπὴ εἶναι νὰ πετάξῃς τὰ ὄπλα καὶ νὰ μένῃς ἔξω ἀπὸ τὴν πολεμικὴ
παράταξι. Ὅταν αὐτὸ δὲν γίνεται, ἀλλὰ μένει στὴν θέσι του ὁ ἀγωνι-
στῆς, ἔστω καὶ ἂν χτυπιέται, ἔστω καὶ ἂν πρὸς στιγμὴν ὑποχωρεῖ, κανέ-
νας δὲν θὰ βρεθῇ τόσο ἀπερίσκεπτος ἢ τόσο ἀμαθὴς τῶν πολεμικῶν
πραγμάτων, ὥστε νὰ τὸν κατηγερῇ. Μόνον ὅσοι δὲν πολεμοῦν, δὲν
τραυματίζονται. Ὅσοι ὁμως μὲ καρδιὰ ρίχνονται στὴν φωτιὰ τῆς μάχης,
εἶναι φυσικὸ καὶ νὰ χτυπηθοῦν καὶ νὰ πέσουν. Αὐτὸ ἀκριβῶς ποῦ ἔγινε
τώρα καὶ μὲ σένα. Ἐπεχείρησες νὰ ἐξοντώσῃς τὸ φίδι τῆς ἀμαρτίας καὶ
στὴν προσπάθειά σου αὐτὴ δέχθηκες τὸ δάγκωμά του. Ἔχε ὁμως θάρ-
ρος. Ἐκεῖνο ποῦ σοῦ χρειάζεται τώρα εἶναι νὰ ἐπαγρυπνῇς καὶ θὰ δῇς
ὅτι σὲ λίγο δὲν θὰ ὑπάρχῃ οὔτε ἕχνος ἀπὸ τὸ τραῦμά σου. Καὶ ὄχι μόνον
αὐτό, ἀλλὰ μὲ τὴν χάρι τοῦ Θεοῦ θὰ συντρίψῃς καὶ αὐτὴν τὴν κεφαλὴ
τοῦ Πονηροῦ».

(Ἀπὸ τὴν ἐπιστολὴ τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου πρὸς τὸν
Θεόδωρο μετέπειτα ἐπίσκοπο Μοψουεστίας).

**ΟΡΘΟΔΟΞΟΙ
ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΕΙΤΕ ΤΑΚΤΙΚΩΣ
ΤΟΝ «ΚΗΡΥΚΑ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ»**